

## ΜΗ ΥΒΡΙΝ.

(Κατὰ τὸν V. Hugo.)

ὦ! μὴ ὕβριν εἰς γυναῖκα ἐκπεσοῦσαν. Φεῦ! τίς ο  
 ὑπὸ ποῖον μέγα ἄχθος συνετρίβη ἡ ἀθλία,  
 πόσον εἰδεχθὲς τὸ φᾶσμα τῆς ἀγρίας πείνης εἶδε,  
 πόσας ἄρά γε ἡμέρας ἀντετάχθ' ἐν ἀγωνίᾳ!

Ναὶ, παλαίους ἀντέχει, χεῖρας τὰς ἀπηυδηκυίας  
 προσκολλῶσα εἰς ἐκπνέον ἀρετῆς τὸ μεγαλεῖον,  
 καὶ ὑποχωρεῖ ὡς θυμὰ πνοὴ ὅτε δυστυχίας  
 τὸ εὐῶδες σύρει ἄνθος εἰς ἐγκλήματος τὸν βίον.

Φαεινὴ σταγὼν ὁμοίως ἐπὶ κλάδου, ὅταν βρέχῃ,  
 κατοπτρίζει τὸν ὠραῖον οὐρανὸν μὲ λάμψιν τόσῃν·  
 σείεται μετὰ τοῦ δένδρου, τρέμει μὲν ἀλλὰ ἀντέχει  
 μαργαρίτης πρὶν ἢ πέσῃ, βόρβορος μετὰ τὴν πτῶσιν

Μᾶς πιέζει ἡ εὐθύνη. Ὁ χρυσός σου εἶναι μόνη,  
 πλούσιε, τῆς πτώσεώς της ἡ ὀλέθριος αἰτία.  
 Ἀλλὰ διαυγὲς ὑπάρχει ὕδωρ ἔτι ἐν τῇ κόνει,  
 Ἐντὸς ρύπου μαργαρίτης, σπινθήρ λάμπων ἐν σκοτίᾳ.

Ἡ σταγὼν ὅπως ἐξέλθῃ ἐκ τῆς κόνεως ἐκείνης,  
 ὁ ἀδάμας ἵνα λάμψῃ ἐν τῇ αἴγλῃ τῇ ἀγίᾳ,  
 ἀρκεῖ, οὕτω πᾶν ἐκπῖπτον θέτει τέρμα τῆς αἰσχύνης,  
 ἢ τοῦ ἔρωτος ἐν δάκρυ, ἢ ἡλίου ἀκτὶς μία.

Δ. ΒΡΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.